

اثر مدیریت بقایای کلزا بر روی برخی شاخص‌های میکروبی خاک

* رضا قربانی نصرآبادی^۱، عبدالرضا قرنجیک^۲ و سیداسماعیل رضوی^۱

اعضای هیأت علمی بخش خاکشناسی و بخش گیاهپزشکی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان،

^۱عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات پنبه گرگان

تاریخ دریافت: ۸۴/۱۱/۱۲؛ تاریخ پذیرش: ۸۵/۵/۳۱

چکیده

فعالیت‌های میکروبی برای نیل به کشاورزی پایدار حائز اهمیت می‌باشند زیرا میکروارگانیسم‌ها واسطه انجام تعداد زیادی از فرآیندهای مؤثر در تولیدات کشاورزی می‌باشند. هر یک از عملیات زراعی که خصوصیات خاک و پوشش گیاهی را تغییر دهد، موجودات خاک را نیز تحت تأثیر قرار خواهد داد. هدف از انجام این پژوهش، بررسی تأثیر و مدیریت بقایای کلزا بر روی جمعیت باکتری‌ها، اکتینومیست‌ها، فعالیت میکروبی و درصد رطوبت می‌باشد. این آزمایش به صورت طرح آزمایشی کرت‌های نوازی خرد شده در ۴ تکرار انجام شد که تیمارهای اعمال شده عبارت بودند از: دو نوع عملیات خاک‌ورزی زمین (دیسک + شخم، C.v.T، و دیسک، C.s.T) که در نوارهای افقی قرار گرفتند. قبل از این عملیات، سه نوع مدیریت بقایای کلزا در این نوارها اعمال شد که شامل جمع‌آوری و خارج نمودن بقایای کلزا، باقی گذاشتن این بقایا و چاپر بقایا به صورت نوارهای عمودی بودند. هر یک از کرت‌های عمودی نیز به دو قسمت تقسیم شد و مصرف یا عدم مصرف ۲۰ درصد نیتروژن مازاد بر توصیه کودی (معادل ۴۰ کیلوگرم در هکتار) به عنوان کرت‌های فرعی تعیین و اعمال گردید. توصیه کودی معادل ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار اوره بود. مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که تیمار شخم + دیسک جمعیت باکتریایی را به طور معنی‌داری کاهش داده است به طوری که منجر به کاهش ۵/۸۶ درصدی نسبت به تیمار دیسک شده است. همچنین اثر متقابل دیسک × باقی گذاشتن بقایا، دیسک × جمع‌آوری بقایا و دیسک × چاپر بقایا نسبت به مدیریت‌های مشابه آن در تیمار شخم و دیسک (یعنی شخم و دیسک × باقی گذاشتن بقایا، شخم و دیسک × جمع‌آوری بقایا و شخم و دیسک × چاپر بقایا) به ترتیب مقدار فعالیت میکروبی را ۱۰/۹۳، ۱۵/۸ و ۱۸/۳ درصد افزایش داده است. به علاوه اثر متقابل باقی گذاشتن بقایا × کود بیشتر نسبت به تیمار باقی گذاشتن بقایا × کود نرمال جمعیت اکتینومیست‌ها را ۲/۵۱ درصد کاهش داده است. همچنین هیچ یک از تیمارهای اعمال شده تفاوت معنی‌داری از نظر درصد رطوبت خاک با همدیگر نداشتند.

واژه‌های کلیدی: مدیریت بقایا، فعالیت میکروبی، باکتری، اکتینومیست

مقدمه

اصغرزاده، ۱۳۷۶). لوپوی و همکاران (۱۹۸۸ و ۱۹۹۹) مشاهده کردند که اثرات شخم بر روی خصوصیات میکروبی خاک بیشتر از محصولات قبلی در تناوب می‌باشد و همچنین شخم تصاعدی CO₂ را افزایش می‌دهد و تصاعد CO₂ شاخص بهتری از تجزیه بقایا می‌باشد.

تجزیه ماده آلی یک فرآیند پیچیده عمدتاً بیولوژیک است که در طی آن مواد آلی به اجزاء معدنی تجزیه می‌گردند. لوپوی و همکاران (۲۰۰۴) بیان داشتند که بقایای کلزا تحت شرایط بدون شخم نسبت به شخم معمولی کمتر تجزیه شدند و هیچ اثر متقابلی بین شخم و کمیت و کیفیت بقایا وجود نداشت. نتایج مشابهی از اثر شخم بر روی تجزیه بقایا به وسیله برگس و همکاران (۲۰۰۲) گزارش شده است. در اغلب موارد افزایش در بیوماس میکروبی و فعالیت میکروبی به وسیله اعمال مدیریت حفاظتی (یعنی حفظ بقایای محصول و شخم حداقل) یا از طریق افزودن مستقیم مواد آلی به خاک بوده است (ون بروگن و سمنوف، ۲۰۰۰؛ هویتینک و بوهم، ۱۹۹۹؛ هو و همکاران، ۱۹۹۷). پانخست و همکاران (۱۹۹۷) و دوران و همکاران (۱۹۹۶) بیان داشتند که در اغلب موارد حفظ کاه و کلش محصول به همراه شخم حداقل یا بدون شخم منجر به افزایش کربن و نیتروژن خاک و به همراه آن افزایش بیوماس و فعالیت میکروبی شده است، چنین تغییراتی به عنوان بهبود سلامت خاک در نظر گرفته می‌شوند. همچنین ون بروگن و سمنوف (۲۰۰۰) اظهار داشتند که تغییرات در شخم و مدیریت کاه و کلش ممکن است فعالیت پاتوژن‌های گیاهی خاکزاد را تحت تأثیر قرار دهد. تحقیق در مورد اثرات خاک‌ورزی مدیریت بقایا ضروری است زیرا در محیط خاک مهم‌ترین عامل محدودکننده فعالیت میکروبی قابلیت دسترسی به سوبسترای کربنه قابل مصرف است (الکساندر، ۱۹۷۷) و با ورود سوبسترای کربنه به خاک مانند بقایای گیاهی جمعیت‌های میکروبی بخصوص در اطراف سوبسترا افزایش می‌یابند و از سوی دیگر، عملیات شخم می‌تواند

کشاورزی پایدار بر پایه مدیریت کارآمد میکروارگانیسم‌های خاک در جهت بهبود کیفیت خاک استوار است. تغییر در فراوانی و تنوع جوامع میکروبی خاک، فرآیندهای میکروبیولوژیک حائز اهمیت را از نظر کشاورزی مانند چرخه عناصر غذایی، حفظ ساختار خاک و کنترل آفات گیاهی و جانوری تحت تأثیر قرار می‌دهد (لوپوی و همکاران، ۲۰۰۴). همچنین مدیریت اراضی اثر مهمی بر روی خصوصیات بیولوژیک و بیوشیمیایی خاک، معمولاً از طریق افزایش یا کاهش مواد آلی خاک دارد. میکروارگانیسم‌های خاک نه تنها از طریق معدنی کردن نیتروژن و فسفر آلی و... می‌توانند آن را به شکل قابل استفاده گیاه درآورند بلکه محصولات رشد یافته بر روی خاک‌هایی با مواد آلی زیاد و میکروارگانیسم‌های فعال، کمتر بوسیله علف‌های هرز، بیماری‌ها و آفات آلوده می‌گردند (آلتیری و نیکلس، ۲۰۰۴؛ بیلی و لازارویتس، ۲۰۰۳؛ کرم و لی، ۲۰۰۳). ماده آلی کلید حاصلخیزی و باروری خاک است. برای حفظ سطح حاصلخیزی و قدرت تولید یک خاک، میزان ماده آلی آن باید در سطح مناسبی حفظ گردد. متأسفانه سطح مواد آلی خاک‌های زراعی کشور عمدتاً کمتر از یک درصد است که این ناشی از مصرف بی‌رویه کودهای شیمیایی به خصوص کودهای ازته و عدم استفاده از کودهای آلی در چند سال اخیر است (محمدیان و ملکوتی، ۱۳۸۱). هر یک از عملیات‌های زراعی که خصوصیات خاک و پوشش گیاهی را تغییر دهد، موجودات خاک را نیز تحت تأثیر قرار خواهد داد. تعداد زیادی از عملیات زراعی وجود دارد که هر یک از آنها ممکن است مقدار آب خاک، دما، تهویه، pH، مقدار نیتروژن و کربن آلی را به‌طور متناوب تحت تأثیر قرار دهند. یکی از این عوامل، عملیات خاک‌ورزی است. به دنبال شخم معمولی فعالیت میکروبی افزایش می‌یابد که با افزایش تعداد آنها مشخص می‌گردد این افزایش در نتیجه تخریب خاکدانه‌ها، بهبود تهویه و در معرض قرار گرفتن سطح مواد قابل تجزیه می‌باشد (علی

عرض هریک از این نوارها به ترتیب ۱۶ و ۸ متر و فاصله بین هر دو نوار مجاور نیز ۲ متر بود. تمامی کودهای شیمیایی مورد نیاز به غیر از کود نیتروژن قبل از کشت به خاک اضافه شد و با آن مخلوط گردید. مقدار توصیه شده کود نیتروژن (۲۰۰ کیلوگرم در هکتار) و ۲۰ درصد کود نیتروژن مازاد بر توصیه کودی (۲۴۰ کیلوگرم در هکتار) نیز به صورت تقسیط در دو مرحله، به خاک اضافه گردید. برای شمارش جمعیت‌های میکروبی مورد نظر نمونه خاک از عمق ۱۵-۰ سانتی متری برداشته شد. جمعیت باکتری‌ها با استفاده از روش MPN در محیط مایع تعیین گردید. در این تحقیق از محیط کشت نوترینت برات استفاده شد. روش کار به این صورت بود که پس از تهیه محیط کشت آن را به داخل لوله‌های آزمایش منتقل و استریل نموده، سپس سری رقت از نمونه‌های خاک (نمونه‌های خاک گرفته شده از ۴۸ کرت آزمایشی) تهیه نموده و برای هر رقتی از خاک ۵ تکرار در نظر گرفته شد. لوله‌های تلقیح شده با رقت‌های مورد نظر به انکوباتور منتقل و در دمای ۲۸-۲۵ درجه سانتی‌گراد نگهداری گردید. پس از یک هفته جمعیت باکتری‌ها با استفاده از جدول کوکران محاسبه گردید. جمعیت اکتینومیسیت‌ها با استفاده از محیط کشت کنایت و مونیر و روش شمارش کلنی مورد بررسی قرار گرفت (سوبا راثو، ۲۰۰۴). در این روش نیز پس از تهیه سری رقت‌ها، برای هر رقت سه تکرار در نظر گرفته شد و محیط‌های کشت با ۰/۱ میلی‌لیتر از رقت مورد نظر تلقیح گردید. پس از یک هفته کلنی‌ها شمارش و محاسبه جمعیت انجام گرفت.

منجر به کاهش جمعیت و تنوع ارگانسیم‌های خاک در نتیجه خشک شدن، تخریب مکانیکی، تراکم خاک، کاهش حجم منافذ و اختلال در دسترسی به منابع غذایی گردد (لوپوی و همکاران، ۲۰۰۱). هدف از این تحقیق بررسی تأثیر خاکورزی و مدیریت بقایای کلزا بر روی جمعیت باکتریایی، اکتینومیسیت‌ها، فعالیت میکروبی و درصد رطوبت بوده است.

مواد و روش‌ها

خاک مورد استفاده در این تحقیق از مزرعه ایستگاه تحقیقاتی پنبه هاشم‌آباد (گرگان) و از آزمایشی که به منظور بررسی اثرات خاک‌ورزی و مدیریت بقایا طراحی شده بود، نمونه برداری گردید. خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک مزرعه محل اجرای طرح در جدول ۱ آورده شده است. این آزمایش به صورت طرح آزمایشی کرت‌های نوازی خرد شد و در ۴ تکرار انجام شد که تیمارهای اعمال شده عبارت بودند از: دو نوع عملیات خاک‌ورزی زمین (دیسک + شخم و دیسک) که در نوارهای افقی قرار گرفتند. قبل از این عملیات، سه نوع مدیریت بقایای کلزا در این نوارها اعمال شد که شامل: جمع‌آوری و خارج نمودن بقایای کلزا، باقی گذاشتن این بقایا و چاپر بقایا به صورت نوارهای عمودی بود. هر یک از کرت‌های عمودی نیز به دو قسمت تقسیم شده و مصرف یا عدم مصرف ۲۰ درصد نیتروژن مازاد بر توصیه کودی (معادل ۴۰ کیلوگرم در هکتار کود اوره) در هر یک از آنها به عنوان کرت‌های فرعی تعیین و اعمال گردید (این دو تیمار به ترتیب به نام‌های کود نرمال و کود بیشتر در جدول مقایسه میانگین و در متن آورده شده‌اند). طول

جدول ۱- خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک قطعه مورد آزمایش ایستگاه تحقیقاتی پنبه هاشم‌آباد.

EC	pH	کربن آلی (%)	آهک معادل (%)	نیتروژن کل (%)	فسفر قابل جذب (mgkg ⁻¹)	پتاسیم قابل جذب (mgkg ⁻¹)
۰/۴۹	۷/۹	۱	۲۳/۵	۰/۱۲	۷/۴	۴۸۰

ادامه جدول ۱- خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک قطعه مورد آزمایش ایستگاه تحقیقاتی پنبه هاشم آباد.

منگنز	مس	روی	آهن	بافت	شن	سیلت	رس
(mgkg ⁻¹)	(mgkg ⁻¹)	(mgkg ⁻¹)	(mgkg ⁻¹)		(%)	(%)	(%)
۲/۵	۱/۶	۲	۳/۸	لوم سیلتی رسی	۴	۶۸	۲۸

آماری مورد نظر (تجزیه واریانس، مقایسه میانگین‌ها) با استفاده از نرم‌افزار رایانه‌ای MSTATC و رسم نمودارها با استفاده از برنامه گرافیکی Excel انجام شد.

نتایج و بحث

براساس جدول تجزیه واریانس اثر اصلی خاک‌ورزی، مدیریت بقایا و کود بر روی فعالیت میکروبی و اکتینومیست‌ها معنی‌دار نشده است (جدول ۲). همچنین در مورد جمعیت باکتریایی نیز فقط اثر خاک‌ورزی در سطح ۵ درصد معنی‌دار شده است (جدول ۲). مقایسه میانگین تیمارهای شخم + دیسک و دیسک نشان می‌دهد که تیمار شخم + دیسک جمعیت باکتریایی را به‌طور معنی‌داری کاهش داده است به‌طوری که منجر به کاهش ۵/۸۶ درصدی نسبت به تیمار دیسک شده است (جدول ۳). همچنین اثر متقابل دیسک × جمع‌آوری بقایا نسبت به شخم و دیسک × جمع‌آوری بقایا به‌طور معنی‌داری باعث افزایش جمعیت باکتری‌ها گردیده است به‌طوری که منجر به افزایش ۹/۰۲ درصدی جمعیت باکتریایی در تیمار دیسک × جمع‌آوری بقا یا نسبت به شخم + دیسک × جمع‌آوری بقایا گردیده است (جدول ۴) که این تأثیر را می‌توان به اثر مضر شخم بر روی جمعیت باکتریایی نسبت داد.

برای محاسبه تعداد اکتینومیست از اعداد مربوط به سه تکرار هر رقت میانگین گرفته (لازم به ذکر است رقتی برای شمارش در نظر گرفته شد که تعداد کلنی‌ها در هر پلیت بین ۲۰-۲۰۰ عدد قرار داشت) و عدد مذکور را در عکس ضریب رقتی که شمارش در آن انجام گرفته بود و در عدد ۱۰ ضرب شد. فعالیت میکروبی خاک براساس روش تصاعدی اکسیدکربن اندازه‌گیری شد. در این روش مقداری خاک مرطوب (معادل ۱۰ گرم خاک خشک) در ارلن‌های در پیچ‌دار ریخته می‌شود. سپس در داخل ارلن ظرفی حاوی ۱۰ میلی‌لیتر هیدروکسید سدیم ۱ نرمال قرار داده و این مجموعه داخل انکوباتور و در دمای ۲۵-۲۸ درجه سانتی‌گراد به‌مدت یک هفته نگهداری شد. پس از گذشت یک هفته، میزان تصاعدی اکسیدکربن به‌عنوان شاخصی از فعالیت میکروبی با روش تیتراسیون با اسید کلریدریک ۰/۰۵ نرمال و با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد:

$$mgCO_2 = (B - V) \times NE$$

که در این فرمول B حجم اسید مصرفی برای شاهد، V حجم اسید مصرفی برای نمونه، N نرمالیه اسید و E اکی والان گرم دی‌اکسیدکربن می‌باشد.

درصد رطوبت نمونه‌های خاک نیز با استفاده از روش وزنی اندازه‌گیری شد (پیچ و همکاران، ۱۹۸۲). محاسبات

جدول ۲- تجزیه واریانس اثر تیمارهای مختلف بر خصوصیات اندازه‌گیری شده.

تیمار	درصد رطوبت	فعالیت میکروبی	اکتینومیست	باکتری
خاک‌ورزی	۴/۳۱۴۹ ^{ns}	۶/۷۵۵۸ ^{ns}	۰/۲۸۸۴ ^{ns}	۲۹/۲۲۶۵*
مدیریت بقایا	۰/۸۲۷۳ ^{ns}	۱/۲۱۱۱ ^{ns}	۰/۴۶۴۴ ^{ns}	۰/۴۴۱۵ ^{ns}
کود	۰/۱۷۴۴ ^{ns}	۱/۱۱۱۳ ^{ns}	۰/۰۶۱۴ ^{ns}	۰/۶۲۴۳ ^{ns}
خاک‌ورزی × کود	۱/۰۷۳۵ ^{ns}	۲/۴۷۸۷ ^{ns}	۱/۵۵۱۲ ^{ns}	۰/۸۴۸۳ ^{ns}
خاک‌ورزی × مدیریت بقایا	۰/۹۹۶۰ ^{ns}	۱۷/۲۲۹۱**	۲/۱۴۹۴ ^{ns}	۳/۲۱۸۱ ^{ns}
مدیریت بقایا × کود	۰/۹۳۳۷ ^{ns}	۷/۴۷۹۴**	۳/۸۲۱۳*	۳/۱۱۱۰ ^{ns}
مدیریت × کود × خاک‌ورزی	۰/۳۱۱۶ ^{ns}	۰/۸۲۰۴ ^{ns}	۱۳/۵۵۳۱ ^{ns}	۰/۴۲۹۴ ^{ns}
C.V	۱۰/۲۵%	۷/۸۸%	۲/۲۲%	۵/۵۳%

ns = تغییرات معنی‌دار نیست، * = معنی‌دار در سطح ۵ درصد، ** = معنی‌دار در سطح ۱ درصد.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات اصلی خاک‌ورزی مدیریت بقایا و کوددهی بر خصوصیات اندازه‌گیری شده.

تیما	رطوبت خاک (%)	فعالیت میکروبی (میکروگرم CO ₂ در گرم خاک و روز)	لگاریتم تعداد اکتینومیسیت (در گرم خاک)	لگاریتم تعداد باکتری (در گرم خاک)
دیسک	۲۰/۶۹۶ a	۵۸/۹۵۸A	۷/۴۰۵a	۷/۴۱۹a
شخم و دیسک	۱۹/۱۰۰ a	۵۲/۲۹۲a	۷/۴۶۱a	۷/۰۰۸a
باقی گذاشتن بقایا	۲۰/۴۱۳ a	۵۷/۰۰۰a	۷/۴۴۹a	۷/۱۵۲a
جمع‌آوری بقایا	۱۹/۵۱۳ a	۵۴/۷۵۰a	۷/۴۰۰a	۷/۲۰۴a
چاپر بقایا	۱۹/۷۶۹a	۵۵/۱۲۵a	۷/۴۵۰a	۷/۲۸۴a
کود نرمال	۱۹/۷۷۵a	۵۶/۲۹۲A	۷/۴۳۹a	۷/۱۶۸a
کود بیشتر	۲۰/۰۲۱a	۵۴/۹۵۸a	۷/۴۲۷a	۷/۲۵۹a

در هر ستون میانگین‌هایی که در یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵ درصد آزمون دانکن دارای اختلاف معنی‌دار نیستند.

جدول ۴- مقایسه میانگین اثرات متقابل خاک‌ورزی با مدیریت بقایا و کود بر روی شاخص‌های اندازه‌گیری شده.

تیما	رطوبت خاک (%)	فعالیت میکروبی (میکروگرم CO ₂ در گرم خاک و روز)	لگاریتم تعداد اکتینومیسیت (در گرم خاک)	لگاریتم تعداد باکتری (در گرم خاک)
دیسک × باقی گذاشتن بقایا	۲۰/۶۸۸ab	۵۸/۳۷۵a	۷/۴۲۵a	۷/۳۱۳abc
دیسک × جمع‌آوری بقایا	۲۰/۳۰۰ab	۵۸/۷۵۰a	۷/۳۱۹a	۷/۵۱۵a
دیسک × چاپر بقایا	۲۱/۱۰۰a	۵۹/۷۵۰a	۷/۴۷۰a	۷/۴۲۸ab
شخم و دیسک × باقی گذاشتن بقایا	۲۰/۱۳۸ab	۵۲/۶۰۵b	۷/۴۷۲a	۶/۹۹۱bc
شخم و دیسک × جمع‌آوری بقایا	۱۸/۷۲۵b	۵۰/۷۵۰b	۷/۴۸۲a	۶/۸۹۳c
شخم و دیسک × چاپر بقایا	۱۸/۴۳۸b	۵۰/۵۰۰b	۷/۴۲۹a	۷/۱۴۰abc
دیسک × کود نرمال	۲۰/۸۶۷a	۶۲/۲۵۰b	۷/۳۷۶a	۷/۲۷۰ab
دیسک × کود بیشتر	۲۰/۵۲۵a	۵۵/۶۶۷b	۷/۴۳۴a	۷/۵۶۸a
شخم و دیسک × کود نرمال	۱۸/۶۸۳b	۵۰/۳۳۳c	۷/۵۰۲a	۷/۰۶۶b
شخم و دیسک × کود بیشتر	۱۹/۵۱۷ab	۵۴/۲۵۰b	۷/۴۲۰a	۶/۹۵۰b

در هر ستون میانگین‌هایی که در یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵ درصد آزمون دانکن دارای اختلاف معنی‌دار نیستند.

تیما شخم + دیسک × کود بیشتر این روند حالت معکوس داشته و جمعیت باکتریایی کاهش یافته است. بررسی جمعیت اکتینومیسیت‌های خاک نشان داد که هیچ یک از اعمال مدیریتی و خاک‌ورزی و کوددهی بر روی جمعیت آنها تأثیر معنی‌داری نداشته است (جدول ۲). براساس جدول مقایسه میانگین فقط تیمار باقی گذاشتن بقایا × کود نرمال نسبت به تیمار باقی گذاشتن بقایا × کود بیشتر جمعیت اکتینومیسیت‌ها را ۲/۵۱ درصد کاهش داده است (جدول ۵).

لوپوی و همکاران (۲۰۰۱) بیان داشتند که به هم ریختگی خاک به وسیله شخم احتمالاً عمده‌ترین فاکتور در اثرات شخم است. این به هم ریختگی‌ها ممکن است منجر به کاهش جمعیت و تنوع ارگانیسم‌های خاک در نتیجه خشک شدن، تخریب مکانیکی، تراکم خاک، کاهش حجم منافذ و اختلال در دسترسی به منابع غذایی باشد. بررسی اثر متقابل خاک‌ورزی × کود نشان می‌دهد اثر تیمار کود بیشتر × دیسک نسبت به تیمار دیسک × کود نرمال جمعیت باکتریایی را افزایش داده است ولی در

جدول ۵- مقایسه میانگین اثرات متقابل مدیریت بقایا و کود بر روی شاخص‌های اندازه‌گیری شده.

تیما	رطوبت خاک (%)	فعالیت میکروبی (میکروگرم CO ₂ در گرم خاک و روز)	لگاریتم تعداد اکتینومیسیت (در گرم خاک)	لگاریتم تعداد باکتری (در گرم خاک)
باقی گذاشتن بقایا × کود نرمال	۱۹/۹۲۵a	۵۵/۸۷۵a	۷/۵۴۱a	۷/۹۰۴b
باقی گذاشتن بقایا × کود بیشتر	۲۰/۹۰۰a	۵۸/۱۲۵a	۷/۳۵۶b	۷/۴۰۱a
جمع‌آوری بقایا × کود نرمال	۱۹/۹۵۰a	۵۸/۸۷۵a	۷/۳۹۳ab	۷/۲۶۴ab
جمع‌آوری بقایا × کود بیشتر	۱۹/۰۷۵a	۵۰/۶۲۵b	۷/۴۰۸ab	۷/۱۴۳ab
چاپر بقایا × کود نرمال	۱۹/۴۵۰a	۵۴/۱۲۵ab	۷/۳۸۳ab	۷/۳۳۵ab
چاپر بقایا × کود بیشتر	۲۰/۰۸۷a	۵۶/۱۲۵a	۷/۵۱۷ab	۷/۲۳۳ab

در هر ستون میانگین‌هایی که در یک حرف مشترک هستند، در سطح ۵ درصد آزمون دانکن دارای اختلاف معنی‌دار نیستند.

جمع‌آوری بقایا و دیسک × چاپر بقایا نسبت به تیمارهای مشابه آن در شخم و دیسک (یعنی شخم و دیسک × باقی گذاشتن بقایا، شخم و دیسک × جمع‌آوری بقایا و شخم و دیسک × چاپر بقایا) به ترتیب مقدار تنفس میکروبی را ۱۰/۹۳، ۱۵/۸ و ۱۸/۳ درصد افزایش داده است (جدول ۴). برخی محققین بیان داشتند که در اغلب موارد افزایش در بیوماس میکروبی و فعالیت میکروبی به وسیله اعمال مدیریت حفاظتی خاک یعنی حفظ بقایای محصول و شخم حداقل بوده است (هوتینک و بوهم، ۱۹۹۹؛ هوو همکاران، ۱۹۹۷؛ پارک، ۱۹۶۸). همچنین مقایسه میانگین اثر متقابل جمع‌آوری بقایا × کود بیشتر نسبت به جمع‌آوری بقایا × کود نرمال نشان می‌دهد که افزودن بیشتر کود نیتروژنی فعالیت میکروبی را کاهش می‌دهد. این امر مبین آنست که افزودن کود بیشتر در صورتی مفید خواهد بود که همراه با افزوده شدن بقایای آلی باشد. براساس جدول مقایسه میانگین چنانچه بقایای گیاهی جمع‌آوری شود و کود بیشتری افزوده گردد نسبت به تیمار جمع‌آوری بقایا و توصیه کودی، میزان تنفس میکروبی را ۱۶/۳ درصد کاهش داده است (جدول ۵).

بررسی مقدار رطوبت موجود در خاک نشان می‌دهد که هیچ یک از تیمارهای مدیریت‌های بقایا، خاک‌ورزی و شخم اثر معنی‌داری بر روی مقدار رطوبت خاک نداشته است (جدول ۲). باراکلاف و تینکر (۱۹۸۲) از باگاس نیشکر به عنوان اصلاح‌کننده استفاده نمودند و به همین نتیجه رسیدند. آنها علت این امر را ناشی از عبور دادن

این کاهش در جمعیت اکتینومیسیت‌ها در اثر تیمار باقی گذاشتن بقایا × کود بیشتر روندی معکوس نسبت به جمعیت باکتریایی دارد. این کاهش در جمعیت اکتینومیسیت‌ها احتمالاً به دلیل جمعیت بیشتر باکتری‌ها و عدم توانایی رقابت اکتینومیسیت‌ها با باکتری‌هاست. در داخل محیط خاک مهمترین عامل محدودکننده فعالیت میکروبی قابلیت دسترسی سوبسترای کربنه قابل مصرف است. پارک (۱۹۶۸) بیان داشت که با ورود سوبسترای کربنه به خاک جمعیت‌های میکروبی مانند بقایای گیاهی افزایش می‌یابد. توانایی یک ارگانیزم برای اشغال سوبسترا به سرعت رشد، توانایی تولید مواد شیمیایی آنتی‌بیوتیک و تنوع سیستم‌های آتریمی برای مصرف انواع مختلف از سوبسترای کربنه بستگی دارد. سرعت رشد بالا برای اشغال‌کنندگان اولیه مناسب است و سیستم آتریمی که قادر به استفاده از سوبستراهای متنوع باشد برای ارگانیزم‌هایی که در مراحل پایانی تجزیه ظاهر می‌شوند، مطلوب است (برودر و واگنر، ۱۹۸۸).

نتایج حاصل از اندازه‌گیری فعالیت میکروبی نشان می‌دهد که گرچه خاک‌ورزی اثر معنی‌داری بر روی تنفس میکروبی نداشته است (جدول ۲)، ولی شخم + دیسک مقدار تنفس را نسبت به دیسک کاهش داده است (جدول ۳). نتایج مدیریت بقایا نشان می‌دهد که جمع‌آوری بقایا میزان تنفس میکروبی را کاهش داده است که این کاهش از نظر آماری معنی‌دار نبوده است. براساس جدول مقایسه میانگین اثر متقابل دیسک × باقی گذاشتن بقایا، دیسک ×

خاک تفاوتی دیده نمی‌شود، در حالی که اگر برای تعیین مقدار آب خاک بدون از بین بردن ساختمان آن اقدام شود مطمئناً اثر کمپوست در میزان آب خاک نیز دیده می‌شود.

نمونه‌های خاک از الک دو میلی‌متری دانستند که در این حالت اصلاح ساختمان خاک افزایش تخلخل خاک و کاهش وزن مخصوص ظاهری خاک که نتیجه مصرف مواد آلی است از بین می‌رود و بنابراین در میزان آب

منابع

۱. علی اصغرزاده، ن. ۱۳۷۶. میکروبیولوژی و بیوشیمی خاک، ترجمه، چاپ اول، انتشارات دانشگاه تبریز. ۴۲۵ صفحه.
۲. محمدیان، م. و ملکوتی، م.ج. ۱۳۸۱. ارزیابی تأثیر دو نوع کمپوست بر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک و عملکرد ذرت. مجله علوم خاک و آب. جلد ۱۶- شماره ۲. ص. ۱۵۱-۱۴۴.
3. Alexander, M. 1977. Introduction to soil microbiology. 2nd ed., John Wiley and Sons., Inc., New York.
4. Altieri, M.A., and Nicholls, C.I. 2003. Soil fertility management and insect pests: harmonizing soil and plant health in agro ecosystems. Soil Tillage Res. 60:173-186
5. Bailey, K.L., and Lazarovits, G. 2003. Suppressing soil-borne diseases with residue management and organic amendment. Soil Tillage Res. 72:169-180.
6. Barraclough, P.B., and Tinker, P.B. 1982. The determination of ionic diffusion in field soils. II. Diffusion of bromide ions in undistributed soil cores. J. of soil Sci. 33:13-24.
7. Broder, M.W., and Wanger, G.H. 1988. Microbial colonization and decomposition of corn, wheat and soybean residue. Soil Sci. Soc. Am. J. 52:112-117.
8. Burgess, M.S., Mehuys, G.R., and Madramootoo, C.A. 2002. Decomposition of grain – corn residues (*Zea mays*, L.): A Litterbag study under three tillage systems. Can. J. Soil Sci. 82:127-138.
9. Doran, J.W., Sarrantonio, M., and Liebig, M.A. 1996. Soil health and sustain ability. Adv. Agron. 56; 2-54.
10. Hoitink, H.A.J., and Boehm, M.J. 1999. Biocontrol within the context of soil microbial communities: a substrate-dependent phenomenon. Ann. Rev. Phyto pathol. 37; 427-446.
11. Hu, S., VanBruggen, A.H.C., Wakeman, R.J., and Gunwale, N.J. 1997. Microbial suppression of in vitro growth of *Phythium ultimum* and disease incidence in relation to soil C and N availability. Plant & Soil. 195:43-52.
12. Kremer, R.J., and Li, J. 2003. Developing weed-suppressive soil through improved soil quality management. Soil Tillage Res. 72:193-202.
13. Lupwayi, N.Z., Rice, W.A., and Clayton, G.W. 1998. Soil microbial diversity and community structure under wheat as influenced by tillage and crop rotation. Soil Biol. Biochem. 30:1733-1741.
14. Lupwayi, N.Z., Rice W.A., and Clayton, G.W. 1999. Soil microbial biomass and carbon dioxide flux under wheat as influenced by tillage and crop rotation. Can. J. Soil Sci. 79:273-280.
15. Lupwayi, N.Z., Monreal, M.A., Clayton, G.W., Grant, C.A., Johnston, A.M., and Rice, W.A. 2001. Soil microbial biomass and diversity respond to tillage and sulfur fertilizers. Can. J. Soil. Sci. 81:577-589.
16. Lupwayi, N.Z., Clayton, G.W., O'Donovan, J.T., Harker, K.N., Turkington, T.K., and Rice, W.A. 2004. Decomposition of crop residues under conventional and zero tillage. Can. J. Soil. Sci. 84:403-410.
17. Lupwayi, N.Z., Clayton, G.W., O'Donovan, J.T., Harker, K.N., Turkington, T.K., and Rice, W.A. 2004. Soil microbial properties during decomposition of crop residue under conventional and zero tillage. Canadian Journal of Soil Science. 84:411-419.
18. Page, A.L., Miller, R.H., and Keeney, D.R. 1982. Methods of soil analysis. Part 2. Chemical and microbiological properties 2nd ed. Madison, Wisconsin, U.S.A.
19. Park, D. 1968. The ecology of terrestrial fungi. P. 5-39. In G.C. Insworth and A.S. Susman (ed.) The fungi: An advanced treatise. vol. 3. Academic Press, New York.
20. Subba Rao, N.S. 2004. Soil microbiology 4th ed. Oxford & IBH publishing Co. PVT. LTD. New Dehli.
21. Van Bruggen, A.H.C., and Semenov, A.M. 2000. In search of biological indicators for soil health and disease suppression. Appl. Soil Ecol. 15:13-24.

Canola residues management effect on some soil microbial indices

R. Ghorbani-Nasrabadi¹, A. Gharanjik² and S.E. Razavi¹

¹Academic members of dept. soil science and Plant Protection, Gorgan Univ. of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, ²Cotton Research Institute, Gorgan, Iran

---

Abstract

Microorganisms are essential in sustainable agriculture through their control for many effective production processes. Any agronomic practices which modify soil properties and plant cover, will affect soil organisms. Main objective of this study was to evaluate the effect of canola residues management on soil water content, soil bacteria, actinomycetes population and the microbial activity. Strip-split plot experimental design with 4 replicates was employed. Treatments were conventional (Cv.T) conservation tillage (Cs.T) in horizontal strips. Three management systems with canola residues including removing, leaving, and chopping the residues were employed randomly in vertical strips before tillage. Each vertical plot was subdivided randomly into two subplots. Subplots were nitrogen application according to the fertilizer recommendation (200 kg ha^{-1} urea) and 20% nitrogen more than the earlier application (equivalent to 40 Kgha $^{-1}$ urea). Conventional treatment reduced bacterial population significantly, 5.86% reduction relative to Cs.T. With Cs.T, removing, leaving and chopping residues increased microbial activity significantly relative to Cv.T by 10.93, 15.8 and 18.3 percent, respectively. Additional fertilizer with leaving residues, increased actinomycetes population by 2.51% relative to recommended fertilizer. There was no significant difference in soil water content between treatments.

Keywords: Residues management; Microbial activity; Bacteria; Actinomycete